

EUROPAPARLAMENTET

1999

2004

Plenarhandling

SLUTLIG VERSION
A5-0328/2003

8 oktober 2003

BETÄNKANDE

om industripolitiken i ett utvidgat Europa
(KOM(2002) 714 - 2003/2063(INI))

Utskottet för industrifrågor, utrikeshandel, forskning och energi

Föredragande: Olga Zrihen Zaari

INNEHÅLL

	Sida
PROTOKOLLSIDA	4
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	5
MOTIVERING	13
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR EKONOMI OCH VALUTAFRÅGOR.....	18
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR SYSSELSÄTTNING OCH SOCIALA FRÅGOR	22

PROTOKOLLSIDA

Med en skrivelse av den 12 december 2002 förelade kommissionen parlamentet sitt meddelande om industripolitiken i ett utvidgat Europa (KOM(2002) 714), som vidarebefordrades för kännedom till utskottet för industrifrågor, utrikeshandel, forskning och energi, utskottet för ekonomi och valutafrågor samt utskottet för sysselsättning och sociala frågor.

Vid plenarsammanträdet den 10 april 2003 tillkännagav talmannen att utskottet för industrifrågor, utrikeshandel, forskning och energi i enlighet med artikel 47.2 och artikel 163 i arbetsordningen hade beviljats tillstånd att utarbeta ett initiativbetänkande i detta ämne och att utskottet för ekonomi och valutafrågor och utskottet för sysselsättning och sociala frågor hade utsetts till rådgivande utskott.

Vid utskottssammanträdet den 23 januari 2003 utsåg utskottet för industrifrågor, utrikeshandel, forskning och energi Olga Zrihen Zaari till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 10 juni, 9 juli, 25 augusti och 2 oktober 2003 behandlade utskottet förslaget till betänkande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet förslaget till resolution med 38 röster för och 2 röster emot.

Följande var närvarande vid omröstningen: Luis Berenguer Fuster (ordförande), Peter Michael Mombaur och Yves Piétrasanta (vice ordförande), Olga Zrihen Zaari (föredragande), Konstantinos Alyssandrakis, Sir Robert Atkins, Gérard Caudron, Giles Bryan Chichester, Nicholas Clegg, Willy C.E.H. De Clercq, Harlem Désir, Carlo Fatuzzo (suppleant för Bashir Khanbhai), Concepció Ferrer, Christos Folias (suppleant för Guido Bodrato), Norbert Glante, Michel Hansenne, Roger Helmer (suppleant för Dominique Vlasto), Werner Langen, Rolf Linkohr, Caroline Lucas, Eryl Margaret McNally, Erika Mann, Marjo Matikainen-Kallström, Ana Clara Maria Miranda de Lage, Bill Newton Dunn (suppleant för Colette Flesch), Seán Ó Neachtain, Reino Paasilinna, Paolo Pastorelli, Elly Plooi-j-van Gorsel, John Purvis, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Imelda Mary Read, Mechtild Rothe, Christian Foldberg Rovsing, Paul Rübig, Konrad K. Schwaiger, Esko Olavi Seppänen, W.G. van Velzen, Alejo Vidal-Quadras Roca och Myrsini Zorba.

Yttrandena från utskottet för ekonomi och valutafrågor och utskottet för sysselsättning och sociala frågor bifogas detta betänkande.

Betänkandet ingavs den 3 oktober 2003.

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om industripolitiken i ett utvidgat Europa (KOM(2002) 714 – (2003/2063(INI)))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande (KOM(2002) 714),
- med beaktande av kommissionens meddelande om genomförandet av handlingsplanen för riskkapital (KOM(2001) 605),
- med beaktande av kommissionens rapport om genomförandet av Europeiska stadgan för småföretagen (KOM(2003) 21),
- med beaktande av kommissionens meddelande – Att tänka småskaligt i ett växande Europa (KOM(2003) 26),
- med beaktande av kommissionens meddelande – Investering i forskning: en handlingsplan för Europa (KOM(2003) 226),
- med beaktande av kommissionens meddelande till rådet, parlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om strategin för den inre marknaden, prioriteringar 2003–2006, (KOM(2003) 238),
- med beaktande av sina resolutioner av den 11 juli 1991 – La politique industrielle de la communauté dans un environnement ouvert et concurrentiel¹ – och den 29 juni 1995 om kommissionens meddelande om en konkurrenskraftig industripolitik för Europeiska unionen²,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möten i Lissabon och Göteborg, vilka syftar till att omvandla EU:s ekonomi till den mest konkurrenskraftiga kunskapsekonomin och säkerställa en hållbar utveckling genom balans mellan tre pelare: den ekonomiska, den sociala och den miljömässiga,
- med beaktande av artikel 47.2 och artikel 163 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, utrikeshandel, forskning och energi och yttrandena från utskottet för ekonomi och valutafrågor och utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A5-0328/2003), och av följande skäl:
 - A. Europaparlamentet välkomnar meddelandet från kommissionen som behandlar frågan om industripolitiken i samband med utvidgningen och understryker tillverkningsindustrins betydelse för den europeiska ekonomin.
 - B. Europaparlamentet välkomnar att industripolitiken efter tio år återigen befinner sig på

¹ EGT C 240, 16.9.1991, s. 213–219.

² EGT C 183, 17.7.1995, s. 26.

EU:s dagordning. Parlamentet anser att denna nya typ av industripolitik kännetecknas av stöd till förändring i motsats till skydd av industrier som inte uppfyller konsumenternas krav eller allmänhetens behov. Parlamentet anser att utvidgningen kommer att erbjuda industrin i både nya och nuvarande medlemsstater stora möjligheter och att den positivt bidrar till EU:s övergripande industripolitik.

- C. Det är viktigt att frågan om industripolitiken införlivas i det mål och den process som infördes i Lissabon och Göteborg, vilka syftar till att omvandla EU:s ekonomi till den mest konkurrenskraftiga kunskapsekonomin och säkerställa en hållbar utveckling genom en verklig balans mellan tre pelare – den ekonomiska, den sociala och den miljömässiga.
- D. EU:s Lissabonagenda ställer upp en utomordentlig ram för att förverkliga en framtidsorienterad övergripande industripolitik både nationellt och på EU-nivå, och varje försening i genomförandet av Lissabonagendan blir därför en belastning för industrin och dess inneboende dynamik och innovationskraft.
- E. En livskraftig industri är förutsättningen för bättre sociala och miljöpolitiska standarder. Parlamentet uppmanar kommissionen att den när den förordar ett välbalanserat förhållande mellan de tre pelarna också behandlar tidigare rättsakter. En överreglering av det europeiska näringslivet hindrar det från att hämta in försprånget och kan leda till en fortsatt produktivitetstillväxt under genomsnittet.
- F. Det är viktigt att på ett välbalanserat sätt beakta de ekonomiska, sociala och miljömässiga effekterna av den nya tekniken inom ramen för en hållbar utveckling. Om kravet på hållbar utveckling integreras i produktionsprocessen och produktutformningen kan Europas industri uppnå konkurrensfördelar på framtida marknader.
- G. Europaparlamentet noterar att EU:s ekonomier enligt Lissabonstrategin inte bara måste vara konkurrenskraftiga utan även dynamiska. Parlamentet erkänner arbetstagarnas och företagets behov och önskemål i fråga om flexibilitet och lyhördhet för att detta skall kunna åstadkommas. Parlamentet kräver att sådan flexibilitet skall främjas med större eftertryck.
- H. Det mål som rör konkurrenskraften skall analyseras med hänsyn till den faktiska utvecklingspotentialen hos den europeiska ekonomin, i synnerhet dess viktigaste produktionsfaktor, den mänskliga faktorn, dess särskilda karaktär kallad ”den europeiska sociala modellen” samt dess tekniska kapacitet, och inte med utgångspunkt i våra konkurrenters komparativa fördelar när det gäller lönekostnader och luckor i lagstiftningen.
- I. Sociala faktorer som utbildning och livslångt lärande, arbetskraftens kvalifikation, arbetskvalitet samt optimalt tillvaratagande av nyskapande arbetsorganisationsformer är produktionsfaktorer med växande betydelse för den europeiska industrins konkurrenskraft.
- J. Den sociala dialogen är ett verktyg som gör det möjligt att skapa en konstruktiv och kreativ balans mellan alla intressen hos de berörda parterna, och en fortlöpande social

dialog är en ofrånkomlig beståndsdel i en verklig europeisk industripolitik genom information till, samråd med och deltagande av arbetstagarna i samband med strukturella förändringar liksom i alla andra skeden av företagets verksamhet.

- K. Den sociala dialogen är en del av det moderna ledarskapet, som fullt ut bör inbegripa de nya formerna för företagsledning.
- L. Europaparlamentet anser att en verklig industripolitik måste baseras på en industri- och företagsvänlig ekonomisk politik samt en fortlöpande social dialog. Parlamentet betonar vikten av att all lagstiftning om industripolitik blir föremål för ingående konsekvensbedömningar i samtliga medlemsstater, inklusive anslutningsländerna, så att den inte lägger ytterligare bördor på industrin och konkurrenskraften.
- M. Kandidatländernas industri har glädjande nog genomgått en betydande omstrukturering och modernisering under de senaste tio åren. Parlamentet förväntar sig att utvidgningen kommer att bidra positivt till den industriella konkurrenskraften. Det råder dock fortfarande stora skillnader, och ytterligare justeringar krävs. Parlamentet är övertygat om att strategier för ekonomisk utveckling som grundar sig på konkurrensfördelar som uppstår på grund av social dumpning, i synnerhet när det gäller löner, kommer att visa sig hindra en sund ekonomisk utveckling redan på medellång sikt.
- N. Det är glädjande att förbättringen av industrins konkurrenskraft bygger på kunskap, innovation och entreprenörskap. Parlamentet framhåller att konkurrenskraft inte får skapas på bekostnad av de sociala faktorerna, exempelvis utbildning och vidareutbildning under hela livet, arbetskraftens kvalifikation, arbetskvalitet och optimalt tillvaratagande av nyskapande arbetsorganisationsformer. Samtliga dessa kan vara produktionsfaktorer och bör inte bara ses som utgifter för företagen.
- O. Forskningen har en avgörande roll för att den europeiska industrin och de europeiska företagen skall kunna bevara och utveckla sina tekniska fördelar. Parlamentet ger därför sitt fulla stöd till målet att tre procent av bruttonationalprodukten skall användas för forskning och påminner samtidigt om att det med tanke på den avgörande roll som småföretagen och mikroföretagen, även inom hantverkssektorn, spelar i fråga om forskning, innovation och spridning av forskningsresultat, inte kommer att vara möjligt att uppnå detta treprocentsmål utan en stark och aktiv politik till förmån för dessa, i enlighet med den europeiska stadgan för småföretag.
- P. Målet att tre procent av BNP skall gå till forskning och utveckling inom offentliga och privata organisationer är positivt. Parlamentet betonar företagets viktiga roll för att uppnå detta mål och kräver eftertryckligt att det skapas lämpliga politiska ramförutsättningar på europeisk och nationell nivå som gör det möjligt för industrin, och särskilt för små och medelstora företag, att markant höja utgifterna för forskning och utveckling.
- Q. Det beror ytterst på företagets förmåga att genomföra adekvata reformer av administrativa strukturer och arbetsorganisation om produkt- och processinnovationer skall lyckas. Parlamentet noterar att det behövs god ledarkompetens för att fastställa och genomföra sådana strategier. Parlamentet uppmanar näringslivet att se till att dess

ledning håller internationell standard.

- R. Kompetensförbättrande strategier kräver att både regeringarna och företagen medverkar. Parlamentet kräver därför att den vikande trenden för offentliga och privata investeringar i utbildning, vidarebildning och livslångt lärande vänds uppåt, och att incitamenten för enskilda personer att uppdatera sin kompetens ökas.
- S. Kommissionens åtagande inom forskning och utveckling och dess vilja att stärka samarbetet med företagen inom industrisektorn är positiva. Parlamentet uppmanar kommissionen att inbegripa ett flertal aktörer, som universitet, lokala myndigheter och handels- och industrikammare, för att optimera resultaten såväl i fråga om att bibehålla sysselsättningen och säkra dess kvalitet som i fråga om att sträva efter full sysselsättning. Parlamentet menar att informations- och kommunikationsteknikens sysselsättningskapande potential inte skall överskattas och vill vidare att man främjar förbindelserna mellan informations- och kommunikationstekniken och den traditionella industrin, som är särskilt utsatt för djupa sektorsrelaterade kriser. Parlamentet betonar vikten av att utveckla en stark sektor för små och medelstora företag i ett utvidgat EU, detta för att främja möjligheterna till sysselsättning genom förvärv av de nödvändiga kvalifikationerna, i synnerhet i utsatta regioner.
- T. Industripolitikens territoriella dimension är betydelsefull, bland annat när det gäller särskilda insatser för att ställa om industrin i områden som drabbats av omstruktureringen av traditionella ekonomiska sektorer eller av de allmänna effekterna av omvandlingsprocessen eller koncentrationen av utländska direktinvesteringar i Central- och Östeuropa, samt när det gäller den så viktiga utvecklingen av så kallade kluster.
- U. EU måste ta full hänsyn till de sociala, miljömässiga och regionala aspekterna av omstruktureringsprocesserna och fullt ut inbegripa de berörda aktörerna inom politiken och på arbetsmarknaden – regionala och/eller nationella regeringar och arbetsmarknadens parter – när det gäller att utarbeta särskilda program för att motverka och minska smärtsamma konsekvenser av omstruktureringen.
- V. Regionala aspekter på omstruktureringsprocessen och genomförandet av åtgärder inom varje region måste beaktas till fullo. Parlamentet efterlyser en samordning och ett samverkansförhållande mellan EU-regioner när det gäller att genomföra EU:s industripolitik.
- W. Bedömningen av konsekvenserna för konkurrenskraften är en av de faktorer som bör beaktas under lagstiftningsprocessen men kan rimligtvis inte utesluta att även andra aspekter beaktas, såsom etik, konsekvenser för folkhälsan eller de offentliga finanserna och sysselsättningssituationen.
- X. 98 procent av företagen inom EU är små och medelstora företag, och det är viktigt att främja alla deras möjligheter i samband med utvidgningen. Aspekter som särskilt skall beaktas rör problem till följd av alltför högt skatteuttag och höga arbetskostnader, något som kraftigt begränsar etableringen och utvecklingen av små och medelstora företag i Europa, utbildning av deras ledare och arbetstagare, ökat deltagande i EU:s

forskningsprogram, lämplig finansiering med hänsyn till överenskommelsen Basel II samt en bättre fördelning av konkursriskerna.

- Y. Industriella nätverk (t.ex. för utgiftsbesparingar, delade utbildningsresurser, partnerskap mellan universitet och industrisektorer) kan vara ett sätt att uppnå skalfördelar och förbättra utbytet av goda metoder och resultat.
- Z. Över 95 procent av företagen är små och medelstora företag och 92 procent är mikroföretag, och det är bland dessa som de flesta arbetstillfällena skapas. Det är därför viktigt att inte blanda samman dessa företag genom en alltför vid användning av termen "små och medelstora företag" och att föra en politik som är anpassad efter deras behov, varvid hänsyn bör tas till de olika typerna och kategorierna av hantverksföretag eller kommersiella företag.
- ZA. Småföretag och mikroföretag spelar en vital roll i utvecklingen av de nya medlemsstaternas ekonomier och industripolitik.
- ZB. Det bör skapas ett affärsklimat som främjar grundande och utveckling av små och medelstora företag och entreprenörskap i allmänhet. Parlamentet betonar vikten av att fortsätta satsningarna på att förbättra finansieringsmöjligheterna, framför allt tillgången till riskkapital, både på ett tidigt stadium och på medellång sikt, och om nödvändigt minska restriktionerna i de bestämmelser som gäller för att grunda och driva företag.
- ZC. EU och EIB bör ytterligare stödja grundandet av innovativa små och medelstora företag, underlätta tillgången till forskningsprogram och tillhandahålla program som ger nya företag kompletterande kunskaper. Parlamentet kräver att kvinnliga och unga entreprenörer beviljas särskilt stöd.
- ZD. De kommande åren kommer tillgången på kvalificerad arbetskraft att vara en avgörande faktor för den europeiska industrins långsiktiga internationella konkurrenskraft. Utbildning och vidareutbildning samt en förnuftig invandringspolitik bör därför tillmätas en allt större betydelse.
1. Europaparlamentet föreslår att kommissionen, i syfte att förverkliga de idéer som uttrycks i detta meddelande, senast i början av 2004 och i samråd med samtliga europeiska företagarorganisationer, även organisationer för småföretag och mikroföretag, upprättar en handlingsplan som skall överlämnas till rådet och parlamentet för antagande och som skulle kunna bygga på följande åtgärder och verksamheter:
- Införlivande av målen* för industripolitiken i all gemenskapspolitik och alla gemenskapsåtgärder.
 - Eftersträvande av målen* om hållbar utveckling genom en välavvägd balans mellan den ekonomiska, sociala och miljömässiga aspekten samt främjande, både på gemenskapsnivå och nationell nivå, av principen om bättre lagstiftning.
 - Beaktande av de nya medlemsstaternas mindre potential* och expertis, i syfte att på ett effektivt sätt tillämpa gemenskapens politik och instrument, samt av behovet att säkra lika tillgång och tydlig orientering i processen.

- d) *Harmonisering av de nationella skattesystem* som inverkar negativt på den inre marknaden.
 - e) *Förenklad handläggning* för alla företag samt förenkling av tillstånd för etablering av företag som har sin bas inom gemenskapen, bland annat genom skapande av ett enda gemenskapsdokument för detta ändamål.
 - f) *Förstärkt koppling mellan forskning och företag* samt införande av en kraftfull politik som främjar innovation, även för småföretag och mikroföretag.
 - g) *Bättre finansieringsmöjligheter* för nya företag, utvecklingen av dessa samt övertagande av existerande företag, liksom för små och medelstora företag samt nystartade och avknoppade företag, även inom traditionella verksamhetsgrenar, bland annat genom bättre möjligheter till kortfristiga krediter, genom skapande av riskkapital, garantifonder och ömsesidiga garantier samt genom anpassning av Europeiska investeringsbankens finansieringar och Europeiska investeringsfondens finansinstrument.
 - h) *Införlivande av den sociala dialogen* i genomförandet av industripolitiken.
 - i) *Införlivande av utbildning, undervisning och kompetensutveckling* i industripolitiken, bland annat genom införande av ett mål, angivet i siffror, för hur stor del av företagens sammanlagda lönekostnader som skall användas för livslångt lärande.
 - j) *Ett verkligt genomförande* av riktlinjerna i den europeiska stadgan för småföretag.
2. Europaparlamentet stöder varje åtgärd av små och medelstora företag liksom av större företag som syftar till att förbättra företagets produktivitet och konkurrenskraft genom att öka arbetskvaliteten. Parlamentet föreslår att sådana åtgärder sprids i egenskap av god praxis.
3. Europaparlamentet betonar att industrin, trots statistiskt minskande andel i samhällsekonomin, alltså är den centrala näringssektorn tack vare sin gränsöverskridande roll i utrikeshandeln och vid utlandsinvesteringar, sin funktion som innovationsmotor och sin drivkraft för underleverantörer, särskilt inom det dynamiska området industritjänster. Samtidigt som det är absolut nödvändigt att trygga industriella huvudkontorsfunktioner inom EU måste man även genom adekvata ramförutsättningar rikta ökad uppmärksamhet på att bevara produktionsverksamheten. Parlamentet understryker därför att följderna av de politiska besluten för industrin och dess nyckelbranscher måste analyseras särskilt noggrant och att politiken måste formas efter detta. Parlamentet kräver sålunda att det genomförs en effektiv och framåtblickande bedömning av lagstiftningens konsekvenser för den europeiska industrins konkurrenskraft. Parlamentet anser att följande fyra lagstiftningsprojekt som för närvarande är aktuella för politiska beslut är mycket brådskande: direktivet om utsläppsrätter, rättsligt genomförande av vitboken om kemikaliepolitiken, välgkostnadsdirektivet och miljöansvarsdirektivet.
4. Europaparlamentet anser det nödvändigt att kommissionen undersöker hur EU skulle kunna skapa en konkurrens politik som främjar industrins konkurrenskraft, bland annat genom att ompröva de gruppundantag som rör skattesystem samt regionala och gränsöverskridande bidrag och genom att främja samarbetet mellan företag, i synnerhet i fråga om forskning och teknik.

5. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att göra en bedömning av konsekvenserna för industrins konkurrenskraft i samband med alla nya lagförslag från EU och anser att man inom ramen för denna bedömning skall lägga särskild vikt vid utvärderingskriterierna för att bedömningen inte skall inskränkas till enbart en räkenskapsanalys av de omedelbara kostnader som ett lagförslag skulle innebära för industrin.
6. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen är beredd att göra en sektorsrelaterad och inte bara övergripande analys men påminner om nödvändigheten att göra dessa analyser tillgängliga för småföretag och mikroföretag. Parlamentet kräver även att de sektorsrelaterade analyserna genomförs med hjälp av verkliga handlingsplaner för varje sektor vilkas utformning, genomförande och uppföljning bör ske i nära samverkan med samtliga aktörer, särskilt arbetsmarknadens parter.
7. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta skattesystem som är förmånligare för små och medelstora företag och att använda skatteincitament för att stimulera privata investeringar, särskilt inom forskning, utbildning, yrkesutbildning och livslångt lärande, samtidigt som man garanterar en stabil finansiering för social trygghet och skapar fler arbetstillfällen.
8. Europaparlamentet understryker att kostnaderna för anpassning av företagsbeskattningen enligt kommissionens meddelande KOM(2002) 238 motsvarar mellan 2 och 4 procent av skatteintäkterna från företagen. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att granska samtliga gemenskapsinstrument, såsom direktivet om moder-/dotterbolag och direktivet om fusioner, eller att undersöka inrättandet av en gemensam ram för företagsbeskattningen på EU-nivå, vilken skall innefatta en fördelningsmekanism och syfta till att minska kostnaderna för anpassning av skattetransaktioner.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att pröva följande förslag: Som ett led i en förenkling av de administrativa förfarandena bör det införas ett enda gemenskapsdokument som ger etableringsrätt åt företag som har sin bas inom gemenskapen. Detta administrativa dokument skall vara förenligt med stadgan för Europabolag.
10. Europaparlamentet kräver i detta sammanhang att kommissionen aktivt strävar efter att skapa ett verkligt europeiskt forskningsområde i syfte att förse unionen med de nödvändiga grunderna för vetenskapliga och tekniska framsteg, stimulera privata och offentliga investeringar i forskning och industri, gynna förbindelserna mellan forskningscentra och alla typer av företag, även inom traditionella verksamhetssektorer, samt ta vara på forskningsresultat.
11. Europaparlamentet anser att en övergripande industriell strategi, med Galileoprojektet som förebild, måste inbegripa genomförandet av större europeiska projekt i samverkan med offentliga och privata partner i nyckelsektorerna, exempelvis alternativa energikällor – däribland bränsleceller och väte, nanoteknik, hälsovård, rymdteknik, stål, säkerhet och försvar. Parlamentet betraktar i detta sammanhang inrättandet av tekniska

plattformar som skall mobilisera samtliga berörda parter för utformning av tekniska och strategiska riktlinjer som något positivt.

12. Europaparlamentet understryker nödvändigheten av ett lämpligt infrastrukturnät för transport, energi och telekommunikationer och anser att det vore lämpligt att inom ramen för utvidgningen införa ett europeiskt offentligt lån för finansiering av nödvändiga satsningar på de regioner som förfogar över minst infrastruktur och att förena dessa regioner med randområden och mindre gynnade områden i de nuvarande medlemsstaterna.
13. Europaparlamentet erinrar om att denna industristrategi i enlighet med den europeiska stadgan för småföretag även bör innefatta åtgärder som är anpassade till småföretag och mikroföretag samt till företag inom de traditionella verksamhetssektorerna.
14. Europaparlamentet kräver att kommissionen i samråd med samtliga europeiska företagorganisationer gör en insats för att rationalisera, förenkla och kodifiera den nationella lagstiftningen och gemenskapslagstiftningen om den inre marknaden i syfte att åstadkomma större effektivitet, med beaktande av kommissionens meddelande KOM(2002) 238, samt att medlemsstaterna ägnar större uppmärksamhet åt ett bättre och tidigare införlivande av gemenskapsdirektiven om den inre marknaden.
15. Europaparlamentet kräver en förbättrad samordning mellan kommissionens enheter, mellan EU-institutionerna och med medlemsstaterna.
16. Europaparlamentet önskar att det definieras ett tydligt mandat för att konkurrenskraftsrådet skall kunna spela en aktiv roll i granskningen av kommissionsförslagen, som har stor inverkan på den europeiska industrins konkurrenskraft.
17. Europaparlamentet understryker behovet av ett regelverk inom EU som beaktar den internationella kontexten och lagstiftningens ekonomiska inverkan på företagen.
18. Europaparlamentet uppmanar konkurrenskraftsrådet att spela en aktiv roll i granskningen av kommissionsförslagen, som har stor inverkan på den europeiska industrins konkurrenskraft.
19. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet, medlemsstaternas parlament och till arbetsmarknadsparterna inom EU.

MOTIVERING

I. Tillverkningsindustrins betydelse inom EU i samband med utvidgningen

Europeiska rådet i Lissabon satte upp som mål för EU att bli *”världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska kunskapsbaserade ekonomi, med möjlighet till hållbar ekonomisk tillväxt med fler och bättre arbetstillfällen och en högre grad av social sammanhållning”*.

Vilken plats har industrin i denna målsättning? Tillverkningsindustrins andel minskar förvisso konstant i relation till tjänstesektorn mätt i BNP, sysselsättning och produktion av mervärde. Denna statistiska verklighet bör emellertid vägas mot två faktorer.

För det första innebär en del av den ekonomiska verksamhet som inordnas i kategorin tjänster i verkligheten endast att företagen utkontrakterar tjänster till stöd för tillverkningsproduktionen.

För det andra spelar tillverkningsindustrin ofta en pådrivande roll på det viset att dess goda hälsa och dynamik kan sätta fart på den totala ekonomin, inklusive servicesektorn, oberoende av dess relativa statistiska betydelse i den nationella eller europeiska ekonomin.

En försvagad industriell konkurrenskraft och en avtagande industriproduktion kan tvärtom leda till en allmän försvagning av den ekonomiska verksamheten.

Tillväxt, dynamik och modernisering, dvs. de mål som definierades i Lissabon, berör alltså även den verkliga ryggraden i den europeiska ekonomin, dess industriella bas. Det är alltså av avgörande betydelse såväl för unionens sociala och territoriella sammanhållning och handelsbalansen som för upprätthållandet och utvecklingen av unionens ställning som viktig aktör i den globala ekonomin i spetsen för den tekniska och vetenskapliga utvecklingen.

Den europeiska industrin befinner sig i en fas av djupgående omvandling, som tar sig uttryck i utmaningar som det gäller att anta. I ett internationellt sammanhang har ekonomins globaliseringsprocess redan gått mycket långt på industriproduktionens område och kommer troligen att få uppleva en betydande acceleration i samband med WTO:s konferens i Cancún, i synnerhet med tanke på den uttalade föresatsen att göra slut på undantagssystemet för textilier samt den allmänna sänkningen av industrins tariffer.

Genom denna pågående globalisering av handelsutbytet uppstår frågan vilken plats den europeiska industriproduktionen kan och bör inta i denna nya internationella arbetsfördelning.

I ett mer inåtriktat perspektiv konfronteras den europeiska industrin med ett sammanhang som kännetecknas av betydande omvandlingar, såsom den nyligen införda euron och utvidgningen.

II. Kommissionens nya uppläggning av industripolitiken

Kommissionens viktigaste initiativ på industripolitikens område under senare år sträcker sig från meddelandet ”Industripolitiken i en öppen och konkurrensutsatt miljö: riktlinjer för en gemenskapspolitik”¹, via vitboken ”Tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättning – utmaningar och vägval vid inträdet i det 21:a århundradet”² till meddelandet ”EU:s politik för industriell konkurrenskraft”³.

Offentliggörandet av meddelandet ”Industripolitiken i ett utvidgat Europa”⁴ är alltså ett välkommet initiativ.

När det gäller den ekonomiska konjunkturen tvingar oss den globala och europeiska ekonomiska konjunkturedgången att med ökad uppmärksamhet ta oss an de strukturella problem som den europeiska industrin står inför.

Med tanke på utvidgningens omfattning och den påtagliga skillnaden mellan den industriella strukturen i EU-15 och i anslutningsländerna brådskar det med en översyn av industripolitiken, så att unionen kan förverkliga de positiva möjligheterna genom utvidgningen av den europeiska marknaden med miljoner nya konsumenter, arbetstagare och entreprenörer, samtidigt som man bör vara bättre i stånd att hantera de oundvikliga och nödvändiga justeringarna och omstruktureringarna.

Detta meddelande sätter konkurrenskraften i centrum för hela översynen av industripolitiken. Man måste emellertid förstå sig på innehållet i begreppet konkurrenskraft för den europeiska industrin. Den europeiska industrins nuvarande och framtida komparativa fördelar kan inte vara desamma som tillväxtmarknadernas: låga arbetskostnader och en svag miljö- och sociallagstiftning. Den europeiska industrin bör tvärtom koncentrera sig på sina egna fördelar: högt kvalificerad arbetskraft, teknisk kapacitet, forskning, goda arbetsmarknadsrelationer och behärskande av de ”egentliga” produktionsprocesserna.

Man kan även konstatera att de tre pelarna i unionens strategi för en hållbar utveckling som definierades i Göteborg, dvs. den ekonomiska, den sociala och den miljömässiga, stärker varandra i stället för att motverka varandra. Den ekonomiska konkurrenskraften kommer att stärkas av sociala faktorer som utbildning, livslångt lärande, kvalifikation, den sociala dialogen och de nya sätten att organisera arbetet som bidrar till en ökad produktivitet. Ökad uppmärksamhet på miljöfrågorna kommer även att ge den europeiska industrin möjlighet att behålla ett tekniskt försprång framför konkurrenterna inom framtidssektorer som sanering av förorenade områden, icke förorenande produktionsmetoder och förnybar energi.

I samband med konsekvensbedömningarna av lagstiftningsinitiativen bör man alltså sträva efter att gå utöver en enkel räkenskapsanalys av industrins omedelbara kostnader och i stället se till de långsiktiga effekterna för industrins konkurrenskraft.

III. Från analys till handling

¹ KOM(90) 556.

² KOM(93) 700.

³ KOM(94) 319.

⁴ KOM(2002) 714.

Kommissionens mål är att dra igång debatten om den europeiska industripolitiken. Kommissionen uppmanar alltså berörda parter att lämna sitt bidrag. Rådet har redan reagerat i samband med rådsmötet om konkurrenskraft den 13 maj 2003 inom ramen för dess arbete med en integrerad strategi för ökad konkurrenskraft.

Europaparlamentet har här ett tillfälle att bidra på ett fruktbart sätt till debatten genom att lämna analysen bakom sig, eftersom den redan i stor utsträckning har gjorts genom meddelandet, och ge en politisk impuls till en rad åtgärder och konkreta reformer för att utveckla den europeiska industrins konkurrenskraft.

Det är därför som det lagts fram ett förslag till en handlingsplan som skall göra industripolitiken till en viktig europeisk politisk prioritering som kretsar kring flera handlingslinjer. Man bör ta hänsyn till den europeiska industrins angelägnaste behov å ena sidan, och unionens instrument å den andra, med tanke på nuvarande och framtida behörighetsfördelning (jämför det nya konstitutionsfördrag som förbereds) inom EU.

Utbildning, yrkesutbildning och kompetensutveckling

Den redan stora betydelsen av humankapitalets kompetens för den industriella konkurrenskraften kommer sannolikt att öka. Bristen på tillräckligt kvalificerad arbetskraft är exempelvis det största hindret för att utveckla små och medelstora företag¹. Trots uppmuntrande tecken som den konstanta ökningen av den aktiva befolkningens medelutbildningstid, som ändå ligger efter den i Japan och Förenta staterna, kan man konstatera att nivån på investeringarna i utbildning och yrkesutbildning avtar.

Det handlar om en oroande verklighet som strider mot målen från Lissabon på ett påtagligt sätt. För arbetstagarna, som i allt större utsträckning tvingas byta anställning flera gånger under sitt yrkesverksamma liv, får livslångt lärande en särskild betydelse. Genom möjligheten till omskolning kan de nämligen övervinna omstruktureringarna i den ena eller andra sektorn.

En europeisk industripolitik värd namnet bör alltså placera utbildning, yrkesutbildning och kompetensutveckling i kärnan av sin strategi, med särskild uppmärksamhet på livslångt lärande.

Minska skattemässiga hinder

Trots stora framsteg i riktning mot en europeisk inre marknad finns det fortfarande svårigheter som hindrar företagen att i full utsträckning utnyttja den inre marknadens möjligheter. Det finns till exempel femton olika system för företagsbeskattning, vilket kostar företagen betydande summor.

Ansträngningar i riktning mot en större skatteharmonisering, såsom ett europeiskt initiativ för att införa en konsoliderad gemensam beräkningsgrund för företagsbeskattningen som leder till en radikal minskning av anpassningskostnaderna, skulle sålunda bidra till industrins konkurrenskraft.

¹ SEK(2002)1340, Kommissionens arbetsdokument: Statistisk till stöd för meddelandet om industripolitiken i ett utvidgat Europa, s. 28.

Mobilisera konkurrenspolitiken

Industri- och konkurrenspolitiken är för närvarande för isolerade från varandra, trots att anknytningarna och växelverkan mellan dessa två områden är uppenbara. Därför är det nödvändigt att konkurrenspolitiken mobiliseras till förmån för industripolitiken, särskilt genom att främja samarbetet mellan företagen på området för forskning och politik.

Forskning och utveckling

Forskning är en av de mest betydelsefulla faktorerna för den europeiska industrins konkurrenskraft. Därför är målet att satsa tre procent av BNP på forskning ofrånkomligt. Man bör även öka ansträngningarna att utveckla både den offentliga forskningen – i synnerhet genom att inte ta med de offentliga forskningsanslagen som investeringar vid beräkningarna inom ramen för stabilitetspakten – och den privata, särskilt genom skatteincitament för privatfinansierad forskning.

Tillkomsten av ett verkligt europeiskt forskningsområde är även av central betydelse för att förse EU med de nödvändiga förutsättningarna för vetenskapliga och tekniska framsteg.

Det är slutligen viktigt att forskningssatsningarna omsätts i framsteg i form av industriell innovation, vilket gör det angeläget att införa ett gemenskapspatent.

Nyckelsektorerna

För att säkra sin plats som stor global industriell aktör kan EU inte tillåta sig att bortse från nyckelsektorerna med hög utvecklingspotential. Med framstegen på rymdindustriområdet som förebild, i synnerhet Galileoprojektet, måste det inom ett antal sektorer genomföras stora europeiska projekt som förenar offentliga och privata partner. De tekniska plattformar som man är i färd med att upprätta utgör ett steg i rätt riktning, men särskild uppmärksamhet bör ägnas frågan om en adekvat finansiering av dem.

Infrastrukturerna

En bra transport-, telekommunikations- och energiinfrastruktur är ett centralt inslag i konkurrenskraften. Under rådande omständigheter, som kännetecknas av en allmän ekonomisk nedgång och utvidgningen till mindre välutrustade regioner, skulle ett europeiskt initiativ för att avsevärt bygga ut de tillgängliga resurserna och utveckla transeuropeiska nät vara ytterst välgörande. För att göra detta bör man inte bortse från alternativet med en europeisk offentlig upplåning.

Företagens finansiering

Finansieringsfrågan är av avgörande betydelse för företagen, särskilt för små och medelstora företag. Frågan om kreditillgången framstår som särskilt viktig i samband med slutförandet av överenskommelsen Basel II. När det gäller de innovativa små och medelstora företagen (*start-up* till exempel) behöver man utveckla riskkapital.

Den sociala dialogen

Den europeiska sociala dialogen på företagsnivå (europeiska företagsnämnder), sektorsnivå (kommittéer för sektoriell dialog) och branschnivå bör utgöra en värdefull tillgång för en europeisk industripolitik. Den nya europeiska industripolitiken bör definieras och genomföras

i samverkan med arbetsmarknadens parter, vilkas sakkunskap som primärt berörda aktörer är ovärderlig. I denna mening är den sociala dialogen ett konsekvent och avgörande instrument för att skapa en konstruktiv och kreativ jämvikt mellan alla berörda aktörers intressen.

Genom den sociala dialogen kan man till exempel utarbeta innovativa former för att organisera arbetet som är till gagn både för arbetstagarnas välbefinnande och produktiviteten. Likaså måste man se till att verksamma utbildningsstrategier genomförs.

Framtidsinriktad hantering av industriella förändringar

Den europeiska industripolitiken bör inte enbart syfta till att utveckla nya sektorer med hög utvecklingspotential utan även säkerställa en god förvaltning av de mest traditionella sektorerna. Genom en regelbunden och rigorös uppföljning av situationen inom de olika sektorerna kan man förutse omstruktureringar och därmed i god tid genomföra omställningsprogram i industriområdena gemensamt med alla berörda aktörer, i syfte att utveckla ett framgångsrikt koncept för industripolitiken i ett utvidgat Europa.

9 juli 2003

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR EKONOMI OCH VALUTAFRÅGOR

till utskottet för industrifrågor, utrikeshandel, forskning och energi

över kommissionens meddelande om industripolitiken i ett utvidgat Europa
(KOM(2002) 714 – 2003/2063(INI))

Föredragande: Miquel Mayol i Raynal

ÄRENDETS GÅNG

Vid utskottssammanträdet den 17 februari 2003 utsåg utskottet för ekonomi och valutafrågor Miquel Mayol i Raynal till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 20 maj, 11, 17 juni och 8 juli 2003 behandlade utskottet förslaget till yttrande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet enhälligt nedanstående slutsatser.

Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen: Christa Randzio-Plath (ordförande), José Manuel García-Margallo y Marfil (vice ordförande), Philippe A.R. Herzog (vice ordförande), John Purvis (vice ordförande), Generoso Andria, Hans Blokland, Hans Udo Bullmann, Benedetto Della Vedova, Harald Ettl (suppleant för Peter William Skinner), Jonathan Evans, Bert Doorn (suppleant för Peter Pex), Göran Färm (suppleant för Mary Honeyball), Carles-Alfred Gasòliba i Böhm, Robert Goebbels, Lisbeth Grönfeldt Bergman, Christopher Huhne, Othmar Karas, Giorgos Katiforis, Piia-Noora Kauppi, Christoph Werner Konrad, Ioannis Marinos, David W. Martin, Fernando Pérez Royo, Alexander Radwan, Bernhard Rapkay, Olle Schmidt, Bruno Trentin, Ieke van den Burg (suppleant för Pervenche Berès) och Theresa Villiers.

SLUTSATSER

Utskottet för ekonomi och valutafrågor uppmanar utskottet för industrifrågor, utrikeshandel, forskning och energi att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet välkomnar att industripolitiken efter tio år återigen befinner sig på EU:s dagordning. Parlamentet anser att denna nya typ av industripolitik kännetecknas av stöd till förändring i motsats till skydd av industrier som inte uppfyller konsumenternas krav eller allmänhetens behov. Parlamentet fastslår att utvidgningen kommer att erbjuda industrin i både nya och nuvarande medlemsstater stora möjligheter och att den positivt bidrar till EU:s övergripande industripolitik.
2. Europaparlamentet betonar att en livskraftig industri är förutsättningen för bättre sociala och miljöpolitiska standarder. Parlamentet uppmanar kommissionen att den när den förordar ett välbalanserat förhållande mellan de tre pelarna också behandlar tidigare rättsakter. Parlamentet påpekar att en överreglering av det europeiska näringslivet hindrar det från att hämta in försprånget och kan leda till en fortsatt produktivitetstillväxt under genomsnittet.
3. Europaparlamentet påpekar betydelsen av att på ett välbalanserat sätt beakta de ekonomiska, sociala och miljömässiga effekterna av den nya tekniken inom ramen för en hållbar utveckling. Parlamentet betonar att om kravet på hållbar utveckling integreras i produktionsprocessen och produktutformningen kan Europas industri uppnå konkurrensfördelar på framtida marknader.
4. Europaparlamentet betonar att man måste ta full hänsyn till de sociala, miljömässiga och regionala aspekterna av omstruktureringsprocessen och alltid inbegripa berörda företrädare för regionala och/eller nationella regeringar och arbetsmarknadens parter när det gäller att utarbeta specifika program för att minska de negativa effekterna av omstruktureringen.
5. Europaparlamentet betonar att regionala aspekter på omstruktureringsprocessen och genomförandet av åtgärder inom varje region till fullo måste beaktas. Parlamentet efterlyser en samordning och ett samverkansförhållande mellan EU-regioner när det gäller att genomföra EU:s industripolitik.
6. Europaparlamentet stöder målet att tre procent av BNP skall gå till forskning och utveckling inom offentliga och privata organisationer. Parlamentet betonar företagets viktiga roll för att uppnå detta mål och kräver eftertryckligt att det skapas lämpliga politiska ramförutsättningar på europeisk och nationell nivå som gör det möjligt för industrin, och särskilt för små och medelstora företag, att markant höja utgifterna för forskning och utveckling.
7. Europaparlamentet slår fast att det ytterst beror på företagets förmåga att genomföra adekvata reformer av administrativa strukturer och arbetsorganisation om produkt- och processinnovationer skall lyckas. Parlamentet noterar att det behövs god ledarkompetens för att fastställa och genomföra sådana strategier. Parlamentet uppmanar näringslivet att se till att dess ledning håller internationell standard.

8. Europaparlamentet betonar att kompetensförbättrande strategier kräver att både regeringarna och företagen medverkar. Parlamentet kräver därför att den vikande trenden för offentliga och privata investeringar i utbildning, fortbildning och livslångt lärande vänds uppåt, och att incitamenten för enskilda personer att uppdatera sin kompetens ökas.
9. Europaparlamentet efterlyser ett affärsklimat som främjar grundande och utveckling av små och medelstora företag och entreprenörskap i allmänhet. Parlamentet betonar vikten av att fortsätta satsningarna på att förbättra finansieringsmöjligheterna, framför allt tillgången till riskkapital, både på ett tidigt stadium och på medellång sikt, och om nödvändigt minska restriktionerna i de bestämmelser som gäller för att grunda och driva företag.
10. Europaparlamentet uppmanar i detta sammanhang medlemsstaterna att inrätta skattesystem som är förmånligare för små och medelstora företag och att använda skatteincitament för att stimulera privata investeringar, särskilt inom forskning, utbildning, yrkesutbildning och livslångt lärande, samtidigt som man garanterar en stabil finansiering för social trygghet och skapar fler arbetstillfällen.
11. Europaparlamentet uppmanar EU och EIB att ytterligare stödja grundandet av innovativa små och medelstora företag, underlätta tillgången till forskningsprogram och tillhandahålla program som ger nya företag kompletterande kunskaper. Parlamentet kräver att kvinnliga och unga entreprenörer beviljas särskilt stöd.
12. Europaparlamentet betonar att kandidatländernas industri har genomgått en betydande omstrukturering och modernisering under de senaste tio åren. Parlamentet förväntar sig att utvidgningen kommer att bidra positivt till den industriella konkurrenskraften. Parlamentet konstaterar dock att det fortfarande råder stora skillnader och att ytterligare justeringar krävs. Parlamentet är övertygat om att strategier för ekonomisk utveckling som grundar sig på konkurrensfördelar som uppstår på grund av social dumpning, i synnerhet när det gäller löner, kommer att visa sig hindra en sund ekonomisk utveckling redan på medellång sikt.
13. Europaparlamentet rekommenderar industriella nätverk (t.ex. för utgiftsbesparingar, delade utbildningsresurser, partnerskap mellan universitet och industrisektorer) som ett sätt att uppnå skalfördelar och för att förbättra utbytet av goda metoder och resultat.
14. Europaparlamentet betonar att industrin trots statistiskt minskande andel i samhällsekonomin alltså är den centrala näringssektorn tack vare sin gränsöverskridande roll i utrikeshandeln och vid utlandsinvesteringar, sin funktion som innovationsmotor och sin drivkraft för underleverantörer, särskilt inom det dynamiska området industritjänster. Samtidigt som det är absolut nödvändigt att trygga industriella huvudkontorsfunktioner inom EU måste man även genom adekvata ramförutsättningar rikta ökad uppmärksamhet på att bevara produktionsverksamheten. Parlamentet understryker därför att följderna av de politiska besluten för industrin och dess nyckelbranscher måste analyseras särskilt noggrant och att politiken måste formars efter detta. Parlamentet kräver sålunda att det genomförs en effektiv och framåtblickande bedömning av lagstiftningens konsekvenser för den europeiska industrins

konkurrenskraft. Parlamentet anser att följande fyra lagstiftningsprojekt som för närvarande är aktuella för politiska beslut är mycket brådskande: direktivet om utsläppsrätter, rättsligt genomförande av vitboken om kemikaliepolitiken, vägkostnadsdirektivet och miljöansvarsdirektivet.

15. Europaparlamentet understryker att EU:s Lissabonagenda ställer upp en utomordentlig ram för att förverkliga en framtidsorienterad övergripande industripolitik både nationellt och på EU-nivå och att varje försening i genomförandet av Lissabonagendan därför blir en belastning för industrin och dess inneboende dynamik och innovationskraft.
16. Europaparlamentet påpekar att tillgången på kvalificerad arbetskraft under de kommande åren kommer att vara en avgörande faktor för den europeiska industrins långsiktiga internationella konkurrenskraft. Utbildning och vidareutbildning samt en förnuftig invandringspolitik bör därför tillmätas en allt större betydelse.

19 juni 2003

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR SYSSELSÄTTNING OCH SOCIALA FRÅGOR

till utskottet för industrifrågor, utrikeshandel, forskning och energi

över meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om industripolitiken i ett utvidgat Europa.
(KOM(2002) 714 – 2003/2063(INI))

Föredragande: Marie-Hélène Gillig

ÄRENDETS GÅNG

Vid utskottssammanträdet den 12 februari 2003 utsåg utskottet för sysselsättning och sociala frågor Marie-Hélène Gillig till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 21 och 28 maj samt den 11 juni 2003 behandlade utskottet förslaget till yttrande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet nedanstående slutsatser med 18 röster för, 4 röster emot och 10 nedlagda röster.

Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen: Theodorus J.J. Bouwman (ordförande), Winfried Menrad och Marie-Thérèse Hermange (vice ordförande), Marie-Hélène Gillig (föredragande), Jan Andersson, Elspeth Attwooll, Regina Bastos, Hans Udo Bullmann (suppleant för Enrico Boselli), Alejandro Cercas, Brian Crowley (suppleant för Nello Musumeci), Harald Ettl, Ilda Figueiredo, Fiorella Ghilardotti (suppleant för Elisa Maria Damião), Anne-Karin Glase, Robert Goebbels (suppleant för Proinsias De Rossa), Lisbeth Grönfeldt Bergman (suppleant för Philip Bushill-Matthews), Stephen Hughes, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Jean Lambert, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Mario Mantovani, Claude Moraes, Ria G.H.C. Oomen-Ruijten (suppleant för Luigi Cocilovo), Manuel Pérez Álvarez, Bartho Pronk, Lennart Sacrédeus, Herman Schmid, Miet Smet, Claude Turmes (suppleant för Jillian Evans), Ieke van den Burg och Sabine Zissener (suppleant för Carlo Fatuzzo).

SLUTSATSER

Utskottet för sysselsättning och sociala frågor uppmanar utskottet för industrifrågor, utrikeshandel, forskning och energi att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande, som syftar till en ny industripolitik i linje med Lissabonstrategin. Parlamentet beklagar emellertid att den nödvändiga balansen mellan konkurrenskraft, ekonomisk tillväxt, kvantitativ och kvalitativ förbättring av sysselsättningen och social sammanhållning, inklusive möjligheten att förena yrkes- och familjeliv, inte *i tillräckligt hög grad* tillgodoses.
2. Europaparlamentet uppmanar EU att ta full hänsyn till sociala, miljömässiga och regionala aspekter av omstruktureringsprocessen och att fullt ut inbegripa de berörda aktörerna inom politiken och på arbetsmarknaden när det gäller att utarbeta särskilda program för att motverka smärtsamma konsekvenser av omstrukturen.
3. Europaparlamentet konstaterar med glädje att förbättringen av industrins konkurrenskraft bygger på kunskap, innovation och entreprenörskap. Parlamentet framhåller att konkurrenskraft inte får skapas på bekostnad av de sociala faktorerna, exempelvis utbildning och vidareutbildning under hela livet, arbetskraftens kvalifikation, arbets kvalitet och optimalt tillvaratagande av nyskapande arbetsorganisationsformer. Samtliga dessa kan vara produktionsfaktorer och bör inte bara ses som utgifter för företagen.
4. Europaparlamentet anser att en verklig industripolitik måste baseras på en industri- och företagsvänlig ekonomisk politik samt en fortlöpande social dialog: information till, samråd med och deltagande av arbetstagarna, såväl vid strukturella förändringar som i alla andra skeden av företagets verksamhet. Parlamentet betonar vikten av att all lagstiftning om industripolitik blir föremål för ingående konsekvensbedömningar i samtliga medlemsstater, inklusive de anslutande länderna, så att den inte lägger ytterligare bördor på industrin och konkurrenskraften.
5. Europaparlamentet anser att den sociala dialogen är en del av det moderna ledarskapet, som fullt ut bör inbegripa de nya formerna för företagsledning.
6. Europaparlamentet stöder kommissionens åtagande inom forskning och utveckling och dess vilja att stärka samarbetet med företagen inom industrisektorn. Parlamentet uppmanar kommissionen att inbegripa ett flertal aktörer, som universitet, lokala myndigheter och handels- och industrikammare, för att optimera resultaten såväl i fråga om att bibehålla sysselsättningen och säkra dess kvalitet som i fråga om att sträva efter full sysselsättning. Parlamentet menar att informations- och kommunikationsteknikens sysselsättningskapande potential inte skall överskattas och vill vidare att man främjar förbindelserna mellan informations- och kommunikationstekniken och den traditionella industrin, som är särskilt utsatt för djupa sektorsrelaterade kriser. Parlamentet betonar vikten av att utveckla en stark sektor för små och medelstora företag i ett utvidgat EU, detta för att främja möjligheterna till sysselsättning genom förvärv av de nödvändiga kvalifikationerna, i synnerhet i utsatta regioner.

7. Europaparlamentet välkomnar idén att tillgripa den öppna samordningsmetoden för att underlätta genomförandet av en ambitiös industripolitik, som syftar till att
 - genom ett bättre företagsklimat skapa starka, konkurrensutsatta företag inom EU, varvid en strukturskapande industrisektor kan bibehållas och utvecklas, som kan erbjuda arbetstillfällen på alla nivåer,
 - stärka banden med lokal- och regionalpolitiken för att på ett bättre sätt hantera utlokaliseringar, nylokaliseringar och omlokaliseringar,
 - bli mer samstämd med sysselsättningspolitiken, i synnerhet genom att använda de strukturfonder som är avsedda för detta ändamål.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera EKSG-fördragets bidrag till hanteringen av de industriella förändringarna och att föreslå liknande lösningar för andra industrisektorer. Parlamentet föreslår att det europeiska centrumet för övervakning av förändringar (Dublinfonden) blir ett av de nödvändiga verktygen för att hantera de industriella förändringarna.
9. Europaparlamentet noterar att EU:s ekonomier enligt Lissabonstrategin inte bara måste vara konkurrenskraftiga utan även dynamiska. Parlamentet erkänner arbetstagarnas och företagens behov och önskemål i fråga om flexibilitet och lyhördhet för att detta skall kunna åstadkommas. Parlamentet kräver att sådan flexibilitet skall främjas med större eftertryck.